

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝ

τοὺς ἐργάτας τῶν τυπογραφείων νὰ μὴ κλονισθῶσιν ἐν τῇ ὥραιᾳ ἀποφάσει ἢν ἔλαβον τοῦ νὰ μὴν ἐργάζωνται τὴν Κυριακήν, διότι τρεῖς ἡ τέσσαρες συντεχνίται τῶν θάζητή σωσιν ὅς οἱ Ἐβραῖοι οἱ σκυλλέοντες τοὺς νεκρούς ἐν ταῖς μάχαις νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὸ μέτρον αὐτὸ διὰ νὰ ἔξασκοῦν ἐργατικὸν μονοπώλιον τὴν Κυριακήν. Τοὺς τοιούτους δύ νανταὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσωσι καὶ θέλοντες νὰ μὴ δύνανται νὰ προδίδωσι τὸ γενικὸν συμφέρον, ἕαν πείσωσι τοὺς καταστηματάρχας οἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὴν αἴτησιν τῶν ἐργατῶν νὰ δηλώσωσιν διτὶ οὐδέποτε θέλουν τοῖς δώσει ἐργασίαν. Ἀφίνομεν διτὶ θὰ γίνωσι σικχαντοὶ εἰς δόλους καὶ ἡ ἥθικὴ αὐτὴ τιμωρία θὰ τοὺς συνετίσῃ.

Δὲν ἐνοήσαμεν δῆμως διέλου διατὶ ἡ Ἐφημερίς, κατοι φαινομένη διτὶ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως τῶν ἐργατῶν ἔξαρτῃ ἐν τούτοις τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀξιώσεως ταύτης ἀπὸ μυρίων δυσκολιῶν, ὡσανεὶ ἡτοὶ ἡ Γ. Πύλη, οἱ δὲ ἐργάται ἀντιπροσώπευον τὴν Ἐβλάδα, ἔξαιτουμένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαίων τῆς τὴν Ἡπειροθεσαλίαν.

Πρέπει, λέγει, νὰ λάθῃ γενικὴν δήλωσιν διτὶ δὲν θὰ εὑρεθῇ ἐργάτης τὴν Κυριακήν καὶ τότε μόνον, δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀξιώσιν τῶν ἐργατῶν.

Μὲ τοιαύτην γλώσσαν διαβεβαιοῦμεν τὴν Ἐφημερίδα διτὶ πάντοτε θὰ εὑρεθοῦν ἐργάται τὴν Κυριακήν δι' αὐτὴν, μεθ' ὅλα τὰ χρυσᾶ τησσαράκια διτὶ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως τῶν ἐργατῶν.

Οἱ δημοσιογράφοι ὥφειλον νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ Ἐφημερίς, καθὰ πρώτη ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς ἡτοὶ ἐνεβήλωσε τὴν Κυριακήν τῶν ἐργατῶν, ἀντὶ νὰ ζητῇ ἔγγραφον αὐτῶν ὥφειλεν ἀπ' ἐναντίας αὐτὴν νὰ προκαλέσῃ ἔγγραφον τῶν δημοσιογράφων, δηλούμενων διτὶ ἀπὸ τοῦδε δὲν ἐκδίδουσι φύλλα τὴν Δευτέραν.

Ἄλλ' ἀ; εἶναι βεβαία ἡ Ἐφημερίς διτὶ οἱ ἐργάταις θὰ ὑπερειχύσουν. Ἄν αὐτὴ νομίζῃ διτὶ ἡ πνευματικὴ ἐργασία δὲν πρέπει νὰ διακόπτηται, μὴ αἰσθανομέγνη ποία βλάβη ἔνεκ τούτου προσγίνεται εἰς τὸν ἐγκεφαλικὸν ὅργανισμὸν, οἱ ἐργάται ἐν τούτοις φρονοῦσιν διτὶ ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ἐργασία οὔτε κάγενδες Γκαΐτε εἶναι, οὔτε κάγενδες Δάρβεν, οὔτε κάγενδες Σολομοῦ. Διὰ νὰ θυσίασουν εἰς αὐτὴν τὸ κέφι καὶ τὴν ὑγείαν τῶν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

“Η Ἀθηναϊκὰ δέσποινα Π**** δὲν εἶναι καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν της, ἀν δὲν ὑδρίζῃ διπλῶς τὴν ὑπηρέτριαν της.

“Η ὑπηρέτρια ἐπὶ τέλους ἀποκάμνει. Ζητεῖ νὰ φύγῃ καὶ ἔρωτωμένη λέγει:

— Τί νὰ σὲ πῶ, κυρά, μπούχτισα ἀπὸ βρισίδι.

‘Ἀλλ’ ἡ δέσποινα ἡτοὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὴν χάσῃ:

— Τί σου δίγω, τῷ λέγει, 25 φράγκα; Θὰ σου δόσω 35 τὸν μῆνα καὶ θὰ σὲ βρίζω.

“Η ὑπηρέτρια ἐδέχθη ἐλπίζουσα καὶ εἰς νέον ἀκόμη ὑψωμὸν τοῦ μισθοῦ της.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΡΕΞΑΤΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΙΦΑΡΤ.

“Ολα τὰ δραῖα εἰδη τοῦ πασίγνωστου Καταστήματος τῆς: ‘Οδοῦ Ἐρμοῦ πωλοῦνται εἰς σχετικῶς μετρίας τιμᾶς ἔνεκ τῆς προσεχοῦς μετάκομισεως του εἰς τὴν νεόδημην οἰκίαν τοῦ κυρίου **Χρήστου Γ. Δρυκοπούλου**, κείμενην ἐπὶ τῶν ‘Οδῶν Ἐρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη, (ἀριθ. 20).

ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΔΑΠΟΛΑ

ΕΝ ΣΥΡΩ.

ΕΙΔΗ ΛΟΥΚΟΥΜΙΩΝ.

Μαστίχης, Βανίλιας, Ἀνθούς, Ροδοζαχάρεως, Λεμονίου, Πανάνας, Τζικολάτας, Μανδαρινίου, Τριανταφύλλου μετ’ Ἀρυγδάλου, Τριανταφύλλου μετὰ Κουκουναρίου, Φιστικίου μετὰ Βανίλιας, Βιόλας καὶ Πικραμογδάλου.

ΔΕΧΕΤΑΙ

Τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων παραγγελεῶν
ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάτιον τοῦτο κοσμητικὸν ὅδωρο εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριον τῆς ὥραιότητος. Δροσίζει καὶ μαλακύνει τὸ δέρμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Ἐίναι ἐν ἐνὶ λόγῳ διτὶ τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματικοποιία. Τὸν μᾶλλον περιζητών Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὅδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφίλονείκητος.

Παρὰ Κ. Ολυμπίω φαρμακευτόρῳ, 206 δδὸς Ἐρμοῦ.

ΕΛΙΕΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ελιείριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἄρρικα, εὐωδιάζετ εὐαρέστως τὸ χρώμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν, λευκαίνει τοὺς ὁδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἷματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ρόδινον χρωματίσμὸν διτὶ εἶναι τὸ σημεῖον τῆς δυσείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ολυμπίω, 206 δδὸς Ἐρμοῦ.